

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 45910

Kl. 72 d, 15/01

VEB Sprengstoffwerk I Schönebeck/Elbe

Schönebeck / Elbe, Niemiecka Republika Demokratyczna

Pocisk do broni myśliwskiej oraz przybitka do tego pocisku

Patent trwa od dnia 21 stycznia 1961 r.

Pierwszeństwo: 16 września 1960 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Stosowane dotychczas pociski do broni myśliwskiej zapewniają tylko małą pewność trafienia celu.

Przyczyną tego jest po pierwsze to, że kształt pocisków jest niekorzystny pod względem aerodynamicznym, a po wtóre, że środek ciężkości nie jest przesunięty dostatecznie daleko do przodu.

Stosowane dotychczas pociski mają żeberka prowadzące, które połączone są z łbem naboju za pomocą pierścienia biegnącego wokół pocisku. Średnica koła rozrzuotu, uzyskiwana przez te pociski, wynosi w pomyślnych warunkach 50 cm z odległości 50 m tak, że mniej więcej dobra pewność trafienia do celu zapewniona jest tylko z odległości 35 m.

Ze wspomnianym powyżej pierścieniem tworzy się przy strzale wir powietrzny, przez co pocisk zostaje wprowadzony w drgania i wykonuje następnie ruch nazwany wahaniami nudacyjnymi, wskutek czego uderza on bokiem. Tak uderzające pociski mają małą siłę przebijania i zbaczają znacznie od linii strzału.

Przybitka połączona z pociskiem za pomocą nitowania pogarsza również możliwość trafienia celu, ponieważ w wielu przypadkach nie jest ona przymocowana współśrodkowo.

Wynalazek polega więc na tym, że pocisk otrzymuje lepszy aerodynamicznie kształt (fig. 1) oraz urządzenie prowadzące z tworzywa sztucznego (fig. 2), które służy równocześnie jako przybitka.

Przybitka z tworzywa sztucznego zaopatrzona w płytki i czop, jest wprowadzana do walcowego otworu pocisku wraz z czopem. Jako tworzywo sztuczne można stosować na przykład polietylen.

Przy strzale wspomniane wyżej płytki przylegają do ścianek lufy i przez to zapobiegają przedwczesnemu uchodzeniu gazów prochowych. Poza lufą, przybitka ze sztucznego tworzywa działa jako stabilizator lotu.

Jeżeli pocisk opuszcza lufę nie współosiowo, to zostaje on spowodowany do położenia odpowiadającego kierunkowi celowania przez strumień powietrza uderzającego w płytki i w tym położeniu jest dalej utrzymywany. Zastosowana

przybitka z tworzywa sztucznego jest znacznie lżejsza niż przybitka z filcu.

Za pomocą opisanych pocisków uzyskuje się z odległości 50 m koła maksymalnego rozrzutu o średnicy 15 cm.

Zastrzeżenia patentowe

1. Pocisk do broni myśliwskiej z gładkim, nieco stożkowym łbem, znamienne tym, że zaopatrzony jest w walcowe wydrążenie, do

którego wprowadza się przybitkę z tworzywa sztucznego.

2. Przybitka z tworzywa sztucznego do pocisku według zastrz. 1, znamienne tym, że zaopatrzona jest w płytki i czop, który wprowadza się do walcowego wydrążenia pocisku.

VEB Sprengstoffwerk
I Schönebeck (Elbe)

Zastępca: mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy

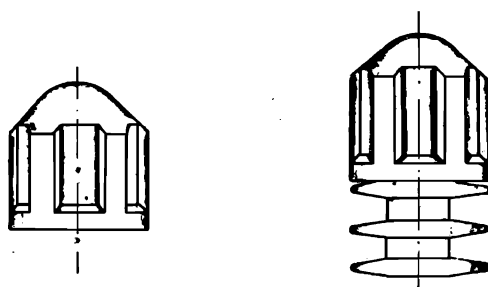

Fig. 1

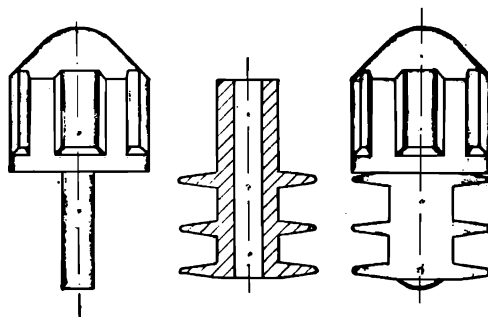

Fig. 2